

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **D-cinema, s. r. o.**, se sídlem Tibetská 806/4, Praha 6, zastoupený Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ao 16/2021 - návrhu na zrušení části opatření obecné povahy odpůrce ze dne 30. 7. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-22/MIN/KAN,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á**.

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel podal dne 6. 8. 2021 návrh na zrušení opatření odpůrce v rozsahu čl. I bodu 12. ve věci výše uvedené. Následně dne 31. 12. 2021 podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, konkrétně 10 dnů na projednání věci a rozhodnutí ve věci samé. Poukazuje na to, že dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má právo na projednání (nikoliv projednávání) věci bez zbytečných průtahů a v přiměřené lhůtě. Z § 13 odst. 3 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), přitom vyplývá vůle zákonodárce k co nejrychlejšímu přezkumu. Zároveň podle komentářové literatury k § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) (Wolters Kluwer in ASPI), má být o návrhu na zrušení opatření obecné povahy rozhodnuto do 90 dnů. Navrhovatel poukazuje i na příslib (nyní již bývalého) předsedy Nejvyššího správního soudu JUDr. Mazance ze dne 27. 2. 2021, že je důležité, aby bylo rozhodováno v řádu jednotek týdnů i za cenu, že ostatní agenda bude muset být odsunuta. Vzhledem k tomu, že pořádková lhůta pro

rozhodnutí byla překročena téměř dvojnásobně, má navrhovatel za to, že je na místě tomuto návrhu vyhovět a lhůtu určit.

[2] Návrh byl v souladu s § 174a odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), postoupen k vyjádření předsedovi ve věci rozhodujícího senátu. Ten k věci uvedl, že mimořádné opatření bylo vydáno podle pandemického zákona, jehož § 13 odst. 3 ukládá Nejvyššímu správnímu soudu rozhodnout ve věci přednostně ve smyslu obecného přednostního režimu podle § 56 odst. 3 s. ř. s. Dále podotkl, že toto ustanovení představuje zvláštní právní úpravu k § 101d odst. 2 s. ř. s. Tento výklad je v souladu s nedávným usnesením NSS ze dne 23. 11. 2021, č. j. Aprn 4/2021 - 107.

[3] Předseda senátu s odkazem na postup senátu dle § 56 odst. 1 s. ř. s. dále uvedl, že v současné době, jakožto soudce zpravodaj, projednává přednostní věci předcházející věci navrhovatele. Nyní projednává 3. senát věc s datem nápadu 30. 9. 2020 (sp. zn. 3 Afs 319/2020) a následuje dalších přibližně 17 přednostních věcí. Dále uvedl, že neshledal důvod pro přednostní zacházení s podaným návrhem ještě v rámci přednostních věcí, neboť napadené mimořádné opatření již není účinné a bylo nahrazeno jiným opatřením. V současné době tedy do práv adresátů nijak nezasahuje a věcně jde jen o deklaraci nezákonnosti opatření ve smyslu § 13 odst. 4 pandemického zákona. Taková povaha zcela jistě neodůvodňuje přednost návrhu před „živými“ spisy rozhodovanými rovněž v přednostním režimu.

[4] Dále ve vyjádření předseda senátu uvedl, že poslední úkon ve věci byl učiněn 30. 9. 2021, kdy byl zamítnut návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření. Sdělení navrhovatele ze dne 12. 11. 2021, že soudu již uplynula lhůta k rozhodnutí ve věci, soud nedosílal s ohledem na charakter písemnosti. Návrh tak považuje za nedůvodný.

[5] Nejvyšší správní soud z předloženého soudního spisu sp. zn. 3 Ao 16/2021 ověřil následující relevantní skutečnosti. Navrhovatel podal návrh čítající 21 stran k Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 8. 2021, který doplnil o návrh na vydání předběžného opatření dne 9. 8. 2021 v délce 24 stran. Současně s podáním návrhu nesplnil poplatkovou povinnost, proto byl usnesením ze dne 11. 8. 2021, č. j. 3 Ao 16/2021 - 46, vyzván k zaplacení soudního poplatku. Ten uhradil dne 17. 8. 2021. Dne 12. 8. 2021 byly navrhovateli, jakož i odpůrci, zaslány informace o řízení. Dne 14. 8. 2021 se do řízení připojila osoba zúčastněná na řízení, které soud zaslal návrh ve věci samé a návrh na vydání předběžného opatření dne 20. 8. 2021. Odpůrce se k návrhu vyjádřil dne 26. 8. 2021; toto vyjádření soud doslal navrhovateli dne 30. 8. 2021. Následně Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 2. 9. 2021 vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za návrh na nařízení předběžného opatření. Dne 6. 9. 2021 zaslal navrhovatel repliku k vyjádření odpůrce. Následně soud vyzval dne 8. 9. 2021 účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání; dne 30. 9. 2021 rozhodl třetí senát o návrhu na vydání předběžného opatření. Dne 12. 11. 2021 navrhovatel zaslal soudu sdělení, kterým poukazuje na uplynutí lhůty pro rozhodnutí podle soudního řádu správního.

[6] Návrh není důvodný.

[7] Předně Nejvyšší správní soud poznamenává, že tato věc se neodlišuje od věci, kterou již rozhodl usnesením ze dne 23. 11. 2021, č. j. Aprn 4/2021 - 107, a od názoru tam vyjádřeného neshledal důvod se odchýlit. Ten byl navíc aprobován usnesením Ústavního soudu ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. I. ÚS 3265/21.

[8] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[9] Nejvyšší správní soud opakovaně ve své judikatuře konstatoval, že průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněné pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

[10] V projednávané věci soud dospěl k závěru, že třetí senát nebyl v případě navrhovatele nečinný. Jak vyplývá z předloženého soudního spisu, věci se bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání je ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[11] Podle § 56 s. ř. s. soud projednává a rozhoduje věci v pořadí, v jakém mu napadly; přednostně projednává návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce (odst. 2), projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon (odst. 3). I v rámci přednostního režimu je třeba věci projednávat v pořadí, v jakém soudu napadly.

[12] V případě navrhovatele se jedná o věc spadající do přednostního režimu na základě § 56 s. ř. s. *per* § 13 odst. 3 pandemického zákona, dle jehož relevantní části platí, že „*návrh se projednává přednostně.*“

[13] Navrhovateli nelze přisvědčit, pokud má za to, že se na přezkum v dané věci vztahuje § 101d odst. 2 s. ř. s., neboť § 13 odst. 3 pandemického zákona představuje k tomuto obecnému ustanovení *lex specialis*. Pokud by tomu tak nebylo, bylo by uvedené ustanovení obsoletní, což zákonodárce jistě nezamýšlel. Měla-li by platit lhůta stanovená obecně pro opatření obecné povahy v § 101d odst. 2 s. ř. s., jak tvrdí navrhovatel, bylo by zcela nadbytečné, aby v § 13 odst. 3 pandemického zákona bylo výslovně stanoveno, že „*návrh se projednává přednostně*“, a to ještě v návaznosti na vyhodnocení opodstatněnosti návrhu (viz § 13 odst. 3 věta první). Naopak je zřejmé, že přednostní procesní režim (bez určení lhůty či odkazu na obecné ustanovení týkající se přezkumu opatření obecné

povahy dle § 101a a násl. s. ř. s.) na opatření obecné povahy dle pandemického zákona zvolil zákonodárce záměrně, především s ohledem na zvláštní charakter mimořádných opatření vydávaných Ministerstvem zdravotnictví a též s přihlédnutím k výjimečné kompetenční úpravě, jež svěčuje přezkum těchto opatření přímo Nejvyššímu správnímu soudu. Aplikace § 101d odst. 2 s. ř. s. je proto v případě věci navrhovatele nepřipadná.

[14] Při zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Zohlednil shora popsany dosavadní postup soudu, který řádně činil nezbytné procesní úkony, a především „aktuální“ význam věci in meritum pro navrhovatele. Ve věci nehrozí nebezpečí z prodlení či jiný nevratný zásah do sféry veřejných subjektivních práv navrhovatele či jiných osob, neboť napadené opatření je již neúčinné. Dle názoru Nejvyššího správního soudu není dán žádný relevantní důvod či obecný zdůvodnitelný zájem na předržení věci navrhovatele v rámci věci v přednostním režimu, které věci navrhovatele předchází.

[15] Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, z nichž některá věc je připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu.

[16] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že dobu, po kterou se navrhovateli nedostalo dosud rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou, vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010 (publ. pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek NS), vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). Byť se Nejvyšší správní soud do značné míry brání naznačené paušalizaci a zdůrazňuje nutnost zohledňování všech okolností posuzovaného případu, tedy i toho, že se v daném případě jedná o věc ze zákona přednostní, tudíž je namístě za přiměřenou považovat délku řízení nepoměrně kratší, dospěl k závěru, že řízení ve věci navrhovatele vedené pod sp. zn. 3 Ao 16/2021 nedosáhlo délky, kterou by bylo možné označit za již nepřiměřenou.

[17] Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedený postup ve věci sp. zn. 3 Ao 16/2021 neshledal návrh důvodný, proto jej zamítl.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2022

JUDr. Radan Malík
předseda senátu